

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 246.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

πρωτόγοντας ἕροις· ὅσα γὰρ τῆ σωματος ἢ ψυχῆ προπεύει, τοσούτον πολιτείας δόγματα προκρίνεται εὐβεβείας.

Τῷ αὐτῷ. σμει.

σὺγκρισις.

Ἡ χεῖρις τῆ χειρόνων πλὴν εὐρεσιν ποιεῖ τῆς κρείττονον. ἵνα γὰρ τῆνδε πλὴν βλασφημίας ἐκκλήνωμεν, καὶ τῆνδε συνωράχωμεν, καὶ κείνην πεφύγαμεν, καὶ ἐν ταύτης ἑτέραν καὶ πλὴν ἀπιλοῦ κατελήφαμεν. ὡς αὐτῶν οὐ Μοντανὸν μυστατόμεθα, ὅπως καὶ Μαιηχοῖο, τὸν σύνφρονα αὐτῶν βδελυξόμεθα. δίδυμον γὰρ κελὸν τῆς γεννῆς μεσαύτατον.

Τῷ αὐτῷ. σμει.

Ἀρίων καὶ Εὐνομίω ἔγχορε Διφθορά, πρὸς βελτίωσιν, ἀλλὰ ἀμφοτέροι ἀλλήλων βλασφημίας φιλοπείμας ὑπερβαλέσθαι ἐφιλονέησαν. ὁ μὲν ποιήματα τῶν θεῶν ἰὸν ἐξεπέειν τολμηρῶς ἀναπαρήσας· ὁ δὲ καὶ δῶλοισι σέβας ἀγορεύσας. πάντι τοίῳ θένει ἀμφοτέρας φευκτέον, ἐχάτης λύμης τοὺς μύσας ἐμπιπλώτας.

Τῷ αὐτῷ. σμει.

χρημάτισε.

Ἄλλη δυσεξάγγελτος χάρυβδις εἰς πυθμένα ἄβυθου κατακρημνίζουσα τὰς ἀλόντας, ἢ Σαβελλίω κακόνοια, ἐκ Διβύνης ἀπάρασσα, εἰς πολλοὺς δὲ κωμάσασα. πλὴν προσηκῶν γὰρ καὶ μακαρίων τριάδα, μίαν τινὰ τρισώπων ὑπόστασιν ἐξελήρησεν, ὅπως ὅτι τῆς τριῶν μᾶλλον ἀναίρεσις. μία γὰρ ὅτιν ἢ θεότης. τρεῖς δὲ αἱ ὑποστάσεις ταύτας τήρει, ὅπως ἔχει. μή τις σε σφαλῆν ὑποστάσεως, ὡς ὅτις ἐκείνων διδάξῃ.

Δρακοντίω προεστυτέρω. σμει.

Ἀνατολήν ἔχον ὄνομα θεὸς ἔφης, καὶ

minimè adiciunt, Ieiunium iuvat. Quanto enim anima corpore præstantior est: tanto quoque pietatis dogmata vitæ anteponuntur.

Eidem. 245.

Deteriorum usus hoc præstat, ut meliora inueniamus. ut enim hanc impietatem vitemus, & hanc animadvertimus, & illā effugimus, ac per eam item alteram & denique puram ac labis expertem doctrinā percepimus. Quemadmodum igitur Montanum exhorremus: eodem modo Manichæum etiam, qui eadem quæ ille sentit, execrabimur. Gemellum enim malū est, gehennæ intermedium.

Eidem. 246.

Inter Arium & Eunomium non de eo dissidium fuit, vter meliorem doctrinam profiteretur: verum vterque alterum impietatis magnitudine atque copia superare studuit: ille nimirum cum Dei Filium factitium quiddā esse impudenter asserere ausus est: hic autem, eum seruum esse impiè affirmavit. Quocirca omnibus viribus ambos fugere oportet, ut pote extrema labe ac perniciæ discipulos suos implentes.

Eidem. 247.

Alia narratu difficilis Charybdis, eos, quos arripuit, in Inferni profundum præcipites agens, Sabelij error est: qui ex Aphrica profectus est, atque ad multos perrepsit. Siquidem adorandam ac beatam Trinitatem, vnam quandam tribus personis constantem hypostasin esse deliravit. Quod quidem tres potius delere est. vna enim est Deitas, tres autē Hypostasēs. Has retine, atque ita crede: nequis te hypostasis contractionem, tanquam essentia conjunctionem, doceat.

Dracontio presbytero. 248.

Quæris quonam pacto, cum Deus Oriēs

H iij